Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 51 (835) * joi 21 decembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

LA FEL DE HARNIC

de VERONICA PORUMBACU

Vine iarna și se-aștern
blănuri albe de zăpadă.
Fulgii mari ușor se cern
și pe cîmpuri și pe stradă.

Sub zăpezi pămîntu-i treaz,
în grăunți tresare griul,
și sub gheață, printre brazi,
rîul mușcă aprig frîul.

Trează-i toată țara mea,
chiar în noaptea iernii, lungă.
Colții grîului, sub nea,
vor pămîntul să-l împungă.

Se ascut încet, firesc,
lăncii lungi sub albul moale.
Pe pămînt se făuresc
noile tractoare-n hale

și se-aliniază-n rînd
pentru proaspete campanii,
înnoind acest pămînt
care își veghează anii.

Tu la fel de harnic fii,
ca pămîntul de sub tine.
Dă cravatei purpurii
cinstea ce i se cuvine!

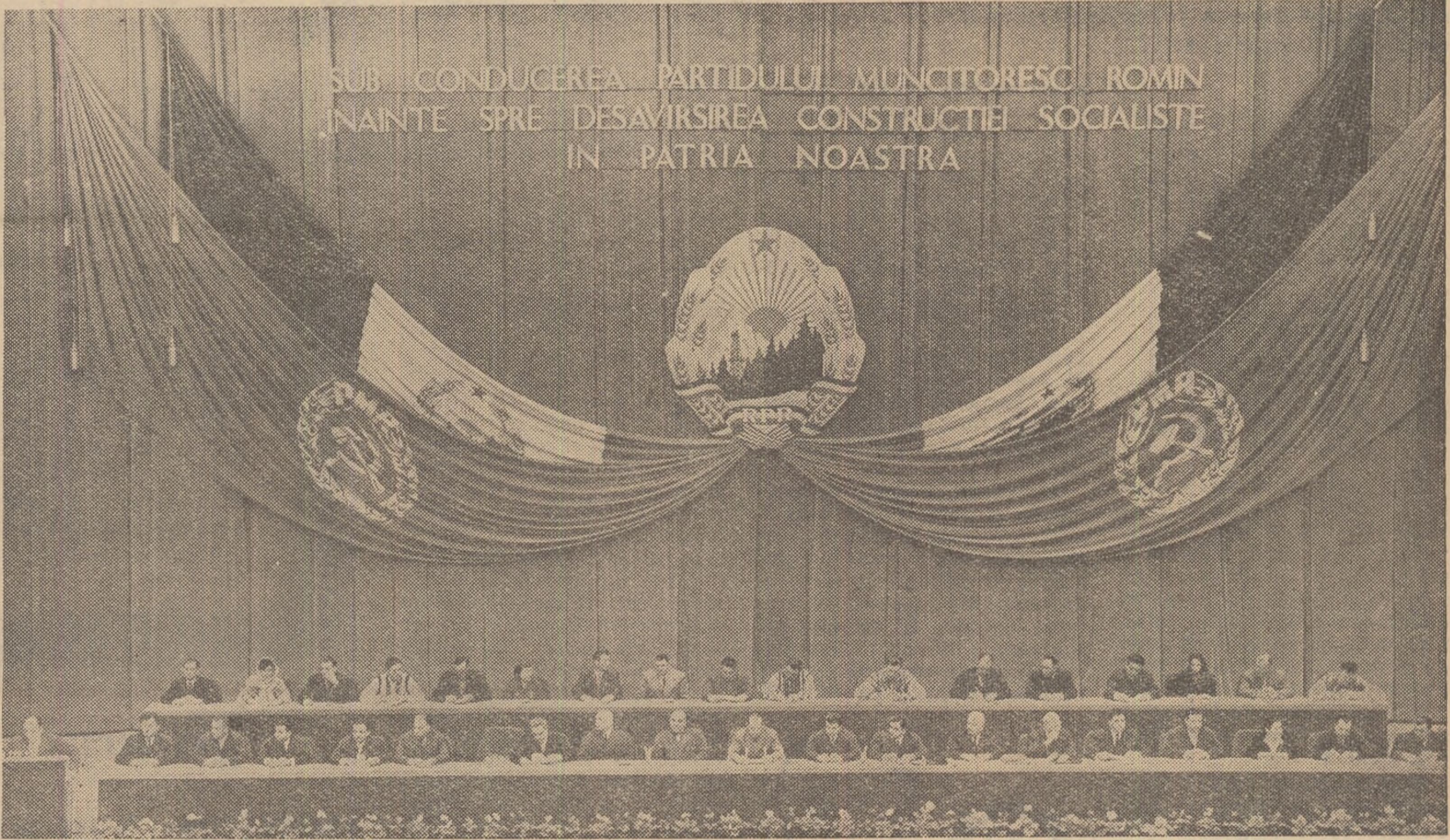
La 18 decembrie și-a început lucrările

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A ȚĂRANILOR COLECTIVIȘTI

Luni dimineața, la București, în sala Palatului R. P. Romîne s-au deschis lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști.

La consfătuire participă 1800 țărani colectiviști, fruntași ai agriculturii noastre socialiste, desemnați de consfătuirile raionale ale colectiviștilor și peste 1300 invitați din rîndurile lucrătorilor din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, oameni de știință, ingineri și tehnicieni, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, scriitori, ziariști.

Pe fundalul scenei, între steaguri roșii și tricolore, se află stema R. P. Romîne și chemarea: „Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn înainte spre desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră".

Prezidiul Consfătuirii

Sosirea conducătorilor de partid și de stat a fost salutată cu puternice aplauze și ovații. La masa prezidiului au luat loc tovarășii: **Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Moghioroș, Mihai Dalea, Ion Cozma,** ministrul Agriculturii, **Vasile Vîlcu,** prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R., **Gheorghe Necula,** prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., **Vasile Vaida,** prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., **Constantin Drăgan,** prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.M.R., **Virgil Cazacu,** prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., **Nicolae Giosan,** directorul Institutului de cercetări agricole, **Vasile Daju,** președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Banat, **Nicolae Gâneț,** președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Galați, **Gheorghe Pop,** președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Maramureș, **acad. Gh. Ionescu-Sisești,** vicepreședinte al Academiei R. P. Romîne, **Dumitru Tudose,** președintele G.A.C. din comuna Stoicănești regiunea Argeș, **Traian Andea,** președintele G.A.C. din comuna Macea, regiunea Banat, **Andrei Barta,** președintele G.A.C. din comuna Uriu, regiunea Cluj, **Maria Nistor,** președinta G.A.C. din comuna Plopeni, regiunea Dobrogea, **Ion Popa,** președintele G.A.C. din satul Pricaz, regiunea Hunedoara, **Ștefan Codreanu,** președintele G.A.C. din comuna Sîrbi, regiunea Iași, **Maria Zidaru,** președinta G.A.C. din comuna Păulești, regiunea Maramureș, **Mihai Nagy,** președintele G.A.C. din satul Goreni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, **Marin Segărceanu,** președintele G.A.C. din comuna Rastu, regiunea Oltenia, **Constantin Alexei,** președintele G.A.C. din comuna Calafindești, regiunea Suceava, **Teodor Maghiar,** președintele G.A.C. din comuna Mădăraș, regiunea Crișana, **Gheorghe Goina,** președintele G.A.C. din comuna Sîntana, regiunea Crișana, **Ion Negoiță,** președintele G.A.C. din comuna Pechea, regiunea Galați, **Iordache Șerbănescu,** directorul G.A.S. „Ion Roată", regiunea București, **Ștefan Cecenco,** directorul G.A.S. Brateș, regiunea Galați, **Ion Năstase,** directorul S.M.T. Ciocănești, regiunea București, **Floarea Macan,** colectivistă din satul Pilu, regiunea Crișana, **Emilia Radu,** colectivistă din comuna Voetinu, regiunea Ploiești, **Gheorghe Stoica,** brigadier zootehnist în G.A.C. din comuna Vulcan, regiunea Brașov și **Pantelimon Savu,** brigadier de cîmp în G.A.C. din satul Davideni, regiunea Bacău.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tovarășul **Alexandru Moghioroș,** membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri care în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, a adus un călduros salut participanților la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, tuturor oamenilor muncii din agricultura patriei noastre.

Vorbitorul a arătat că ordinea de zi a consfătuirii este: examinarea activității pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind colectivizarea agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, sporirea producției vegetale și animale.

Consfătuirea a desemnat o comisie de redactare a proiectului Chemării către toți oamenii muncii din agricultură.

Lucrările Consfătuirii continuă.

In cinstea zilei de 30 Decembrie

Pentru sarbatorirea republicii! Cercul de sculptura de la Casa de copii școlari nr. 7 din București pregătește o hartă a R.P.R. în care sînt înfățișate realizările regimului nostru de democrație populară.

● *7.000 ORE DE MUNCĂ PATRIOTICĂ au depus pionierii de la Școala de 7 ani, comuna Mărgineni, raionul* **Piatra Neamț** *ajutînd la construcția noului local de școală. Pînă la 30 Decembrie, școala va fi gata.*

● *PIONIERII Școlii de 7 ani din comuna Glod, raionul* **Dej**, *ajută cu multă dragoste gospodăriei agricole colective. Astfel, doar în cîteva zile ei au strîns tulpinele uscate de floarea-soarelui de pe o suprafață de 6 hectare.*

● *PIONIERII de la Școala de 7 ani, comuna Boișoara, raionul* **Rîmnicu Vîlcea** *au îmbrăcat tulpinile a 2.000 puieți de pomi fructiferi pentru a-i feri de atacul rozătoarelor și de ger. Printre pionierii evidențiați în această acțiune se află Toader Victoria, Popa Lucica, Dobrițan Vasile și Petrescu Aurelian.*

● *ÎN 3 ZILE pionierii de la Școala de 7 ani, comuna Băneasa, raionul* **Bujor** *au strîns cantitatea de 1.300 kg fier vechi.*

În curînd vor fi gata și cele 50 de căsuțe pentru păsărele pe care au hotărît să le ducă în pădure.

In curînd, vacanța

Pentru vacanța de iarnă, pionierii de la Școala medie nr. 2 din orașul Suceava și-au propus mai multe acțiuni interesante din care spicuim cîteva.

În primul rînd, ei vor să întîmpine în chip sărbătoresc Ziua Republicii. Detașamentul nr. 1 se va întîlni cu un tovarăș activist de partid, detașamentul nr. 2 va organiza o adunare despre „Orașul nostru în anii republicii" iar detașamentul nr. 3, o șezătoare de cîntece și versuri dedicate partidului, patriei noastre socialiste. Concursul „Drumeții veseli" care se va ține tot în vacanță este dedicat măreței lor realizări din întreaga țară, în anii regimului democrat-popular.

Cu nerăbdare așteaptă pionierii tradiționala excursie de vacanță prin regiune, serbarea pomului de iarnă și carnavalul.

În curînd, dragi copii, veți intra cu toții în mult așteptata vacanță de iarnă. Pentru ca aceste zile de vacanță să le petreceți cît mai plăcut vi se pregătesc minunate surprize. Iată numai cîteva:

● În „Orășelul copiilor", ce se va deschide în Piața Republicii, veți putea vedea și un „Cosmodrom al lui Moș Gerilă" cu o rampă de lansare. Va mai fi amenajat un labirint, un teatru de păpuși și... galeria oglinzilor.

Robotul electric, cu o statură de 5 metri înălțime vă va răspunde la orice întrebare.

● La Cluj, în parcul ce se află lîngă Opera de stat, se află în construcție un „Orășel al copiilor" care, de asemenea, va oferi copiilor surprize.

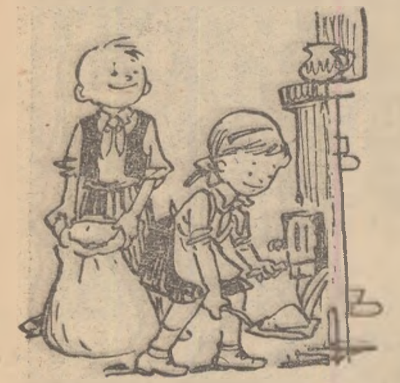
● În cele mai pitorești localități de munte, se vor deschide taberele de pionieri și școlari. Numai în locurile de recreere din regiunea Brașov își vor petrece vacanța peste 1.000 de copii!

Din viaţa pionierească

Iniţiativa pionierilor din raionul Botoşani

Pentru ca ogoarele gospodăriei agricole colective să dea roade tot mai bogate!

- Ce s-a întîmplat la Consfătuirea micilor naturalişti
- O veste care a înconjurat raionul
- Pionierii raportează!

Dacă, după Consfătuirea micilor naturalişti din raionul Botoşani, ţinută în toamnă, participanţii ar fi expediat o telegramă, ea ar fi sunat, cu siguranţă, astfel: **„Atenţiune, atenţiune! Către toate unităţile, detaşamentele şi grupele de pionieri din raionul nostru! Pregătiţi roabe, saci şi căldări! În curînd, va începe o acţiune pionierească de mare importanţă!"**

Despre ce este vorba? Iată: **mai mulţi copii, care au luat cuvîntul la consfătuire,** au arătat, printre altele, că pionierii din satele lor obişnuiesc să strîngă cenuşă în vederea împrăştierii ei pe ogoarele gospodăriilor colective respective. Cenuşa e un bun îngrăşămînt agricol, lesne de procurat. Luînd cuvîntul, alţi mici naturalişti au vorbit despre felul în care pionierii, dornici de noi cunoştinţe, urmăresc metodele prin care părinţii lor, colectiviştii, se străduiesc să obţină, potrivit sarcinilor trasate de partid, recolte tot mai mari, printre care **5.000 kg de porumb boabe la hectar neirigat.** Legătura dintre aceste două idei s-a făcut de la sine. Deci, colectiviştii din raion ară pămîntul la 30—35 cm. adîncime, îl îngraşă cu gunoi de grajd, pregătesc mijloace pentru reţinerea zăpezii pe ogoare — iar tinerii din organizaţiile de bază U.T.M. şi-au luat angajamente concrete în această privinţă. Totul pentru creşterea recoltei de porumb. **Dar oare pionierii nu-şi pot aduce şi ei aportul la îndeplinirea acestei sarcini de partid, la creşterea belşugului din gospodăria agricolă colectivă?** Ba da! „Noi am putea strînge cenuşă", au hotărît copiii. „Cenuşa, avînd la bază carbonat de potasiu, e un îngrăşămînt agricol care se poate adăuga cu succes la celelalte îngrăşăminte!"

Vestea discuţiilor din Consfătuirea micilor naturalişti la care au participat 250 de pionieri din 167 de unităţi a înconjurat raionul. Ea a fost primită peste tot ca o iniţiativă bună, folositoare. La Cristeşti, Ştefăneşti, Cocorăni, Dumbrăveni, Bucecea, Răuseni, Niţeni, Truseşti — peste tot pionierii au hotărît s-o pună în aplicare.

Săptămîna trecută, la organizaţia de bază P.M.R. a Gospodăriei agricole colective din BUCECEA s-a prezentat o delegaţie de pionieri de la Şcoala medie din comună, cu drapelul unităţii. Ei au raportat tovarăşei Moruzi Clemenţa, secretara organizaţiei de partid, că pionierii şcolii au strîns în

numai 3 zile 1.200 KG. CENUŞA. Gospodăria poate trimite să fie transportată. Cel mai harnic — a spus Lupu Silvia, preşedinta unităţii — s-a dovedit a fi detaşamentul claselor a VII-a. Cu multă tragere de inimă au lucrat pionierii Sofian Aurica, Ieremia Adriana, Lionescu Doina, Ionescu Cornel, Onică Valentin, Turceac Aurel. Aceştia fac parte dintre cei 180 mici naturalişti din unitate care la Consfătuirea din toamnă a micilor naturalişti pe raion au primit premiul I.

Entuziaşti şi dibaci în „detectarea" cenuşei din sobele proprii sau ale mătuşilor, bunicilor şi cunoscuţilor s-au dovedit în timpul săptămînii trecute şi pionierii din comuna Dumbrăveni, care au strîns 1.000 KG, cei din comuna Truseşti, care au strîns 940 kg., sau cei din comuna Niţeni care au strîns 960 kg.

Dragostea cu care copiii participă la această acţiune nu e întîmplătoare. Ei sînt viitori colectivişti, părinţii lor îi aşteaptă ca mîine să vină alături de ei, pe nesfîrşitele ogoare, la sectoarele zootehnice şi la grădinile de legume. Pionierii din Bucecea îi privesc cu admiraţie şi cu oarecare invidie pe Gherasim Cornelia, Bărbosu Angela, Cuzuban Vasile, Ivan Marcel şi pe ceilalţi pionieri dintr-a VII-a. Aceştia sînt cei mai aproape de îndeplinirea dorinţei de a deveni colectivişti, deoarece în curînd vor absolvi. În şcoală se vorbeşte cu plăcere de numele unor tineri colectivişti fruntaşi ca Marcela Bărbosu sau fraţii Mihai şi Constantin Cucu; ei au fost pionieri în unitatea aceasta, fac cinste organizaţiei de pionieri. Tot ceea ce priveşte gospodăria colectivă îi interesează în cel mai înalt grad pe pionieri, ei se străduiesc să cunoască, să înveţe tot ceea ce este necesar să ştie un colectivist priceput.

Aşa se explică entuziasmul cu care pionierii din raionul Botoşani aplică iniţiativa de a strînge cenuşă. Ei s-au angajat ca fiecare să colecteze, în această vacanţă, cîte 10 kg

cenuşă. Aceasta înseamnă — făcînd o medie — că fiecare detaşament va putea strînge cenuşă necesară pentru un hectar. Noi le dorim tuturor mult succes!

AL. OVIDIU ZOTTA

Un colectiv de conducere fruntaş

Un colectiv de conducere fruntaş într-un detaşament fruntaş! Învăţătura este pentru detaşamentul claselor a VI-a C şi D de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Capitală o chestiune a întregului colectiv. Colectivul de conducere (Antoneanu Miron, preşedintele detaşamentului, Pogăgeanu Dan, Mihai Viorica, Bold Rada, Borba Magdalena, preşedinţi de grupă) ştie să organizeze, de asemenea, şi multe activităţi interesante. Vizita la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", excursia la Giurgiu, la „Podul prieteniei", activităţile patriotice sînt acţiuni la care pionierii au participat cu entuziasm.

Jocuri pentru vacanţă

Traista cu surprize

În faţa unui grup de 10-15 jucători, cineva apare cu o servietă. El începe cu o scurtă povestire improvizată spunînd de unde şi de ce vine în mijlocul nostru... Va scoate din servieta pe care o are, pe rînd, cîteva obiecte diferite (un creion, un cub, o oglindă mică, un pieptene, o carte etc.) pe care le arată spunînd despre fiecare ceva hazliu de exemplu: „Această oglinjoară vă arată pe o parte că nu sînteţi pieptănaţi, iar cealaltă se întunecă dacă spuneţi vreun neadevăr" — „pieptănul acesta are 45 de dinţi, dar nu poate mînca cu nici unul" etc...

După ce a scos ultimul obiect, le pune pe toate la loc şi cere participanţilor să scrie pe o bucată de hîrtie, cît mai repede, şi fără să se consulte între ei, numele obiectelor arătate. După două trei minute strînge hîrtiile, le compară şi apreciază care dintre jucători au fost mai atenţi şi au putut reţine în minte mai multe obiecte.

Sania ştafetă

Ne organizăm în două, trei echipe de cîte 8-10 concurenţi de forţe egale, în dreptul unui semn de plecare, aşezîndu-ne în şiruri paralele. La o distanţă de 20-30 de paşi, facem cîte un morman de bulgări de zăpadă în faţa fiecărei echipe, care este de fapt şi linia de întoarcere. Primul jucător are o „sanie-ştafetă" pentru echipa lui.

La semnalul de plecare, pornesc în alergare primii jucători cu săniuţa pînă la linia de întoarcere unde pun pe sanie cîte un bulgăre de zăpadă, revenind apoi la echipele lor. Aici ei predau sania următorului jucător (după ce aruncă bulgărele de zăpadă, căutînd să depăşească mormanul lor de bulgări) apoi trec la coada echipei lor.

Ştafeta se desfăşoară la fel pînă ce ultimul jucător revine la echipa lui.

Ţintă mişcătoare

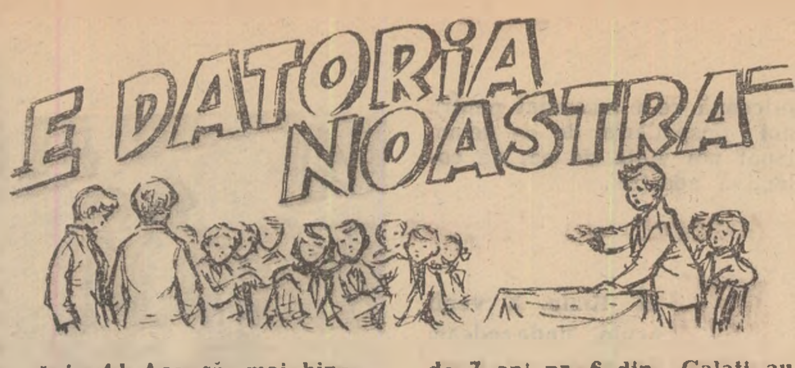
Alegem o sanie ceva mai mare pe care aşezăm o altă sanie formînd la un loc „ţinta". Legăm sania de jos cu o frînghiuţă lungă de 5-10 m. Vom trage această „ţintă" în dreptul unui loc ceva mai ferit şi de preferinţă în spaţiul cuprins între doi pomi sau doi stîlpi, pentru a delimita mai uşor porţiunea în care ea va trece.

La o distanţă de 10-20 de paşi, marcăm o linie unde vor sta concurenţii. La semnalul unui arbitru ales, un concurent în repaus va trage, relativ încet, „ţinta" în spaţiul delimitat. La o „trecere" a ţintei, numai un singur concurent are voie să arunce cu cel mult 5 bulgări de zăpadă, căutînd să lovească cel puţin odată ţinta.

Cîştigă cel care obţine mai multe puncte (lovituri în plin).

Prof.
I. TEODORESCU ARGHEZI

E DATORIA NOASTRĂ

Lui Liviu poţi să-i spui orice, nu se supără. Dar să nu-i spui ca-i fricos, că se face foc şi para. Şi, la urma urmelor, spuneţi şi voi dacă n-are dreptate! Nu-ţi trebuie curaj ca să pleci de la şcoală tocmai cînd ai teza, să vii mereu cu temele nefacute, să vorbeşti fara sfiala în timpul orelor, să raspunzi urît pîna şi tovarăşilor profesori? Da, îţi trebuie curaj, nu glumă. Ba, îţi mai trebuie şi o doza serioasă de obraznicie. Şi Adamovici Liviu nu duce lipsă de aşa ceva. Ca şi „prietenul" şi colegul său Lungu Mircea, el pleacă de la şcoala cînd vrea. „Am fost bolnav" minte el cu îndrăzneala, deşi ştie bine că nu poate fi crezut. Dar mai bine aşa decît să fi luat note rele. Ce, n-a paţit o Liviu şi la istorie, şi la geografie. şi la fizică? S-a „omorît" bietul să ia cîte un 6, 7 şi chiar opt, ca apoi, pentru ca n-a mai învăţat, să ia 4! Aşa că, mai bine — şi-au zis cei doi prieteni — să plecăm de la ore, după ce vom fi reuşit să căpătăm o notă de trecere". Şi aşa, în ore, li se face observaţie că sînt neatenţi, că în recreaţie nu se comportă cum trebuie. „Mai bine să evitam toate aceste neplăceri, chiulind" — şi-au zis ei.

De altfel, sa ştiţi că pionierii clasei a VI-a B de la Şcoala de 7 ani nr. 6 din Galaţi au înţeles aceste „raţionamente" ale celor doi. Şi nu sînt de loc de părere c-ar fi bune. Ce-i drept, pînă acum, deşi au fost chemaţi deseori în faţa detaşamentului şi şi-au arătat dezaprobarea, cei doi nu şi-au schimbat purtarea. Au fost criticaţi şi la gazeta „Ghimpele" şi, de asemenea, se pare că fără rezultat. Aceasta însă nu înseamnă că pionierii detaşamentului claselor a VI-a s-au lăsat păgubaşi. Doar ei nu pot tolera în detaşamentul lor astfel de abateri. Cu toţii se străduiesc să obţină numai note bune, se bucură laolaltă cînd Carati Mariana, de pildă, reuşeşte să ia o notă mare, se mîndresc cu fruntaşi ca Mihai Ion, Iorgu Viorica, Şerbu Virgil, Spiru Rodica şi alţii care au numai 9 şi 10 iar în comportare sînt exemplu. Laolaltă se sfătuiesc cum să organizeze cele mai frumoase activităţi. Şi atunci cum să-i lase pe de lături pe Mircea şi pe Liviu?

Desigur, pionierii vor continua să-i ajute. Dar este timpul ca ei înşăşi, Mircea şi Liviu, să depună eforturi susţinute pentru a-şi schimba purtarea, pentru a fi în rînd cu ceilalţi pionieri. Ei trebuie să dovedească, totuşi, că sînt pionieri, să recîştige încrederea colegilor.

E. TOFAN

Flutură cravatele ROŞII...

E linişte adincă. Solemn, garda aduce drapelul unităţii. Inima bate repede, repede... Urmeaza comenzi, rapoarte. Iordache Vasilica se uită cu interes în jur. Totul este aşa de emoţionant! Tovarăşa instructoare o priveşte într-un fel deosebit. „N-aveţi nici o grijă — îi răspund ochii Vasilicăi, — şi eu voi fi o adevărată pionieră. Voi face cinste cravatei roşii".

Primirea cravatei roşii. Cu cîtă nerăbdare aşteaptă nenumăraţi copii această clipă!

Cît e de cînd au apărut primele cravate roşii în detaşamentul clasei lor? La început parcă-i era ciudă. De ce să nu fie şi ea pionieră... Nedelea Paulina, preşedinta detaşamentului, i-a explicat însă că pionierul trebuie să fie exemplu în toate, fruntaş la învăţătură, disciplinat, să nu lipsească de la nici o activitate. S-a gîndit mult la toate acestea Vasilica. Şi a început să se pregătească şi ea. Se străduia să înveţe bine, în special la aritmetică, unde rămăsese în urmă. Au ajutat-o şi pionierii. Strădania i-a fost încununată de succes. În catalog veneau una după alta notele bune. Acum, şi pe pieptul ei flutură cravata roşie. Stă alături de ceilalţi pionieri şi priveşte bucuroasă cînd la unul, cînd la altul. Buni tovarăşi! Uite, de la Tuicu Alexandru a învăţat să fie mai ordonată, chiar şi în felul de a se îmbrăca. Plotoaga Constantin i-a fost exemplu în ceea ce priveşte disciplina. De la fiecare a avut ceva de învăţat. Erau exigenţi cu ea, o criticau dar acum înţelesese că aceasta e adevărata prietenie.

La organizarea unor vizite în G.A.C., la citirea articolelor din „Scînteia pionierului" sau „Cravata roşie", la diferite acţiuni de muncă patriotica, vezi adesea şi şcolari alături de pionieri. Da, în detaşamentul IV de la Şcoala de 7 ani din comuna Vîrtoapele, raionul Roşiorii de Vede, alţi şcolari, mereu alţii se pregătesc pentru a fi primiţi în rîndurile organizaţiei de pionieri.

CRISTINA ANDREI

Vizita unor prieteni dragi

Au sosit oaspeţi! Bucuroşi, pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 175 din Capitală au primit în unitatea lor delegaţia Comsomolului, care, la invitaţia Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, ne vizitează ţara. Mîndri, pionierii i-au condus prin şcoala lor nouă, le-au arătat clasele mari şi luminoase, laboratoarele de chimie şi fizică, atelierele, sala de gimnastică, le-au arătat condiţiile minunate în care ei învaţă şi trăiesc. După aceea, oaspeţii dragi şi gazdele au ţinut sfat în camera pionierilor. Cristea Elena, preşedinta unităţii, Petcu Mirel, Zaharia Romulus şi alţi pionieri din activul pionieresc au povestit despre felul în care învaţă pionierii, despre activitatea lor interesantă. La rîndul lor, oaspeţii — soli ai tineretului sovietic — au povestit multe despre activitatea pionierilor din Moscova şi Leningrad, din îndepărtatul Sahalin şi din Omsk.

Cu tradiţionalul schimb de insigne, albume şi adrese, aşa s-a încheiat întîlnirea dintre pionierii de la şcoala 175 şi prietenii dragi — delegaţia Comsomolului.

DESPRE NUMERAL ŞI... ALTELE

„În cele dintîi şase luni de lagăr Mitrea Cocor s-a împrietenit cu doi soldaţi sovietici..." Şi Făgărăşanu Codruţa citi mai departe propoziţiunea. Se opri pentru o clipă şi continuă.

— „Cele dintîi" arată ordinea şi este...

— De ajuns, o întrerupse tovarăşa profesoară. Constantin, spune tu ce fel de numeral este?

— Ordinar...

Pionierii rîd în hohote. Constantin Ion priveşte neliniştit în jur. ...E cardinal, se contrazice tot el. Copiii iar rîd.

— Nu eşti prea sigur, e ordinal şi nu **ordinar.**

Numeralele multiplicative, distributive... La întrebările tovarăşei profesoare pionierii răspund corect, frumos. Şi aceasta pentru că ei sînt bine pregătiţi. Făgăraşanu Codruţa, Marica Elena, Merişor Matei dau răspunsuri foarte bune.

Ne aflăm acasă la Marica Elena. După ce şi-a învăţat bine regulele ia o carte de literatură. ...„Budulea Taichii a fost clasificat la locul al cincilea", citeşte ea. Şi imediat se gîndeşte la pronume. Citeşte mai departe, întîlneşte substantive, adjective, alte părţi de vorbire pe care le-a învăţat acum o săptămînă, două. Elena nu le trece cu vederea; pe texte literare, ea aplică cele învăţate la gramatică. Astfel atenţia pe care o acordă studiului limbii romîne îşi arată rezultatele: numai note de 8, 9 şi 10. Şi aşa procedează nu numai ea. În clasa lor sînt mulţi pionieri care învaţă bine. Mai sînt însă şi alţii. Ei nu învaţă temeinic, în scriere nu dau importanţa cuvenită ortografiei. Am citit cîteva caiete de notiţe: „ţăranii **sau** răsculat pe **dealu** Bobîlna" scrie Vlad Gheorghe; **„uitîndu-se uni la alţii"** scrie Ologu Constantin; **„mgneziu"**, scrie Boboşilă Elena. Studiul limbii romîne, felul în care scriem, vorbim, ar trebui să-i preocupe pe toţi pionierii şi şcolarii clasei a VII-a de la Şcoala medie din Negru Vodă, regiunea Dobrogea.

GETA COSTIN

Tovarăşul miliţian

Poate şi tu, cititorule, cunoşti mulţi tovarăşi miliţieni care păzesc ordinea circulaţiei în colţul străzii tale. Şi poate că şi ţie, dimineţile cînd te duci la şcoala, îţi asigură cale liberă schimbînd brusc luminiţele semafoarelor, oprind circulaţia maşinilor şi lăsîndu-te pe tine, micuţ cetăţean să traversezi sigur şi nestingherit strada. Iată de ce, atunci cînd treci vesel prin dreptul tovarăşului miliţian, fluturînd pe buze zîmbetul tău copilăresc, îi urezi din toată inima „Bună ziua, tovarăşe miliţian!".

Îl saluţi ca pe o cunoştinţă apropiată, ca pe un prieten.

Ei, oamenii în uniforme albastre, stau de strajă respectării legilor statului nostru socialist, regulelor de convieţuire socialistă, păzesc averea întregului popor... Şi printre atîtea probleme importante, iată, tovarăşii miliţieni au grijă ca atunci cînd tu, sau alt copil trece strada, să facă totul pentru ca voi să traversaţi absolut nestingheriţi şi nesperiaţi de zecile şi zecile de autobuze şi tramvaie...

În fotografie: Cale liberă — trec micuţii

PE DRUMUL BELŞUGULUI

„Cîte milioane aveţi?“...

Antena de televiziune pe care fierarul Barbu Petria şi-a înălţat-o pe casă este a zecea în satul Baba Ana, de lîngă Mizil. Poate că acum, cînd scriu rîndurile acestea, vor mai fi apărut şi altele.

Am stat de vorbă cu Barbu Petria, cu soţia şi copilul. Nici unul dintre ei nu socotea evenimentul ieşit din comun.

— De anul trecut ne gîndeam să ne luăm televizor. Dar ne-am gîndit să mai luăm mobilă pentru o cameră şi pe urmă...

Barbu Petria şi-a făcut casă nouă cu patru camere, cu sobe de teracotă în fiecare dintre ele, frumos mobilate.

— Acum mi-am luat şi televizor. E unul şi la „colţul roşu“, dar mai bine e cînd îl ai la tine acasă. Vin seara de la treabă, ascult o muzică, o conferinţă, văd o piesă de teatru. Avem şi radio, dar una e cînd asculţi şi alta cînd vezi.

— Şi ai avut bani să-ţi cumperi televizorul? l-am întrebat.

M-a privit mirat.

— Dar dumneata n-ai auzit ce gospodărie bogată avem noi, că are un fond de bază de mai bine de 3 milioane?

Răspunsul lui Petria spune mai mult decît pare la prima vedere. E foarte important faptul că el s-a referit mai întîi la bogăţia, la averea gospodăriei. Să vedem de ce.

— Eu sînt fierar, nu? începe el. Altul lucrează în echipa de cîmp, altul la atelaje, la ferma de animale, mă rog, unde e repartizat. Fiecare are un rost, nu? Dar fiecare trebuie să lucreze cu inimă. Şi la noi se lucrează cu inimă! Aici pun eu umărul, în altă parte altul şi, puţin cîte puţin, averea creşte, aşa se fac milioane. Dacă gospodăria e puternică şi bogată, sîntem şi noi bogaţi. Că aici e izvorul a tot ce vezi în casă. Intîi dezvolţi gospodăria, o întăreşti, şi rezultatele se văd de îndată. Acum te minunezi de antena de pe casa mea, a unui simplu fierar? Află că în tot satul sînt sute de aragaze, de biciclete, sînt şi motociclete. S-au ridicat case noi cu duiumul. Şi nu trebuie nimeni să se mire. Eu cînd mă duc într-un sat străin şi văd multe case noi, sînt sigur că gospodăria de acolo e bogată, şi-întreb pe primul care-mi iese în cale, aşa, de curiozitate:

— Cîte milioane aveţi?...

Gospodăria colectivă ne-a deschis drumul unei vieţi îmbelşugate. Şi cu cît hărnicia e mai mare, cu atît mai bogată e gospodăria, iar traiul ni-i tot mai îndestulat. De aceea sîntem milionari, — avem oameni toţi unul şi unul. Colectivişti de nădejde!

Satul

Satul a fost atît de sărac, încît de prin august, cînd începea porumbul să lege ştiulete, părinţii îşi trimiteau copiii pe cîmp: „Mergeţi şi mîncaţi porumb, acuma nu mai muriţi de foame“. Geuget îmi povestea astea de sus, din vîrful casei, unde se cocoţase ca să pună nişte ţiglă:

— M-am dus şi eu o dată să iau un ştiulete. Porumbul era al Popicăi, moşiereasa. Ea avea tot cîmpul. Cînd să trec răzorul, aud un ropot de cal, un pocnet de pistol — şi pe urmă n-am mai simţit nimic. Leşinasem. Asta, Popica, moşiereasa de la noi — nu ştiu dacă ai auzit de ea — ne purta o mare dragoste: umbla călare, cu biciul într-o mînă şi cu pistolul în alta.

Geuget, cum spuneam, era sus pe casă, pe noua casă, pe care şi-o ridicase la marginea satului, alături de nenumărate altele, la fel de noi şi frumoase.

— Noi am fost şase copii acasă, am crescut toţi într-o singură casă. Acum avem fiecare cîte o casă întreagă!

Şi după ce spune asta, începe să rîdă mulţumit. Îmi spune şi de ce rîde.

— Stau şi mă gîndesc ce-a putut să fie în mintea mea atunci, cînd tovarăşul Sabri, preşedintele nostru de-acum, îmi spunea să mă scriu în gospodărie şi eu îl întrebam cu îndoială: „Da' o să fie bine?“ Tovarăşul Sabri îmi spunea: „O să fie foarte bine, ai să ajungi să-ţi faci casă, să ai tot ce-ţi trebuie“... Şi aşa a fost. Am casă, bucate destule, bani am (mi-am luat şi motoretă), am învăţat o meserie, ştiu să cresc animalele după carte: am fost şi la şcoală. Asta doar în privinţa mea. Dar ia satul în întregime. Nu mai seamănă cu ce-a fost. În primul rînd, s-a mărit încă o dată de cît a fost. Numai case noi vezi peste tot. Apoi, avem electricitate, cinematograf, cămin cultural, policlinică, grădiniţă de copii, o bibliotecă centrală şi altele mai mici, în cartiere, stadion, vreo trei cluburi... Avem recolte bogate şi aprovizionăm din belşug şi pieţele oraşului. Toate astea, toate bogăţiile astea, au venit în sat o dată cu gospodăria, adică o dată cu vremea în care ne-am unit cu toţii pămînturile laolaltă.

Acum, tovarăşul Sabri merge la Bucureşti, la Consfătuirea colectiviştilor din întreaga ţară. Eu l-am rugat să spună acolo, simplu şi scurt, povestea unui om de pe meleagurile acestea dobrogene, de la noi din sat, indiferent care. Să spună cum a fost el în trecut, cum e azi, să facă deosebirea, şi toată lumea o să priceapă ce-a însemnat pentru noi gospodăria, de ce ne-am legat noi viaţa de ea, de colectiva noastră...

Portret de delegat

Mai tîrziu, a venit acolo, unde şedeam de vorbă cu tovarăşul Geuget, însăşi preşedintele colectivei — Sabri. E un om mărunţel, care calcă legănat. Se învîrti de cîteva ori în jurul casei, o cîntări cu privirea şi, mulţumit, trecu la o altă casă. Azi, Sabri are în program, printre multe altele, şi „vizită la noile construcţii de locuinţe“. Oamenii au mare bucurie cînd îşi ridică o casă, şi de la o asemenea bucurie Sabri nu vrea să lipsească. Mai ales, vrea să stea în aceste clipe de vorbă cu Savin, cel care înainte ajunsese în proverbele satului, de sărac ce era. Avea şapte copii şi n-avea o palmă de pămînt. Acum îşi făcea a treia casă s-o dea zestre uneia din fete, care va avea în curînd nuntă.

★

...Cu mai bine de zece ani în urmă, prin '49, Sabri şi încă vreo cîţiva comunişti, băteau uliţele satului prin noroaie şi frig să stea de vorbă cu oamenii, să-i cheme pe noul drum.

Şi treptat, oamenii au început să înţeleagă perspectivele luminoase care li se deschideau în faţă. În primăvara lui '50 a luat fiinţă în Cobadin gospodăria colectivă. La început au fost mai puţini. După primul an, au venit alţii, iar peste cîţiva ani — tot satul. Şi acum!...

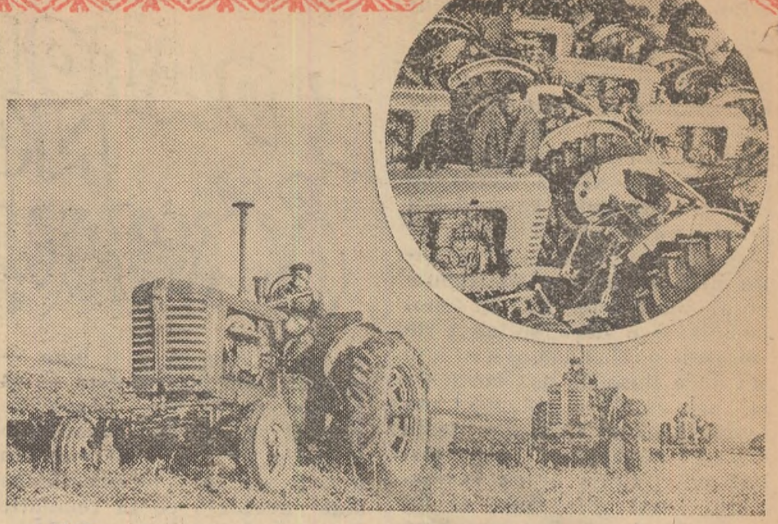
Dimineaţa, cînd încă zorile nu s-au trezit, Sabri Emurla intră, călcînd domol, pe poarta gospodăriei. Dă mai întîi o raită pe la grajduri, să vadă dacă vacile şi-au primit tainul de dimineaţă şi dacă mulgătorii au început treaba după orar. Apoi îi adună pe brigadieri şi, ca un comandant înainte de începerea bătăliei, se mai sfătuieşte încă o dată cu statul său major cum trebuie făcut ca azi, de pildă, cele 20 de combine, 4 autocamioane, remorcile, secerătorile-legători, atelajele să muncească cu cît mai mult spor şi fără nici o pierdere de bucate sau timp.

După ce pleacă oamenii la cîmp, Sabri întîrzie puţin (chiar foarte puţin) să rezolve nişte treburi cu contabilul, să semneze nişte hîrtii. Apoi pleacă pe cîmp, printre oameni, acolo unde se hotărăşte soarta bătăliei pentru belşug, şi se întoarce ultimul, seara tîrziu.

Aşa e Sabri, preşedintele. Numai inimă, îl găseşti unde e mai greu. Liniştea şi fericirea el şi-o află în lupta pentru fericirea oamenilor din jurul lui, în bucuria celor care-şi înalţă case noi, a copiilor dolofani de la grădiniţă, pe care educatoarele îi îndeamnă să mănînce tot laptele şi toată mierea din farfurie. Se gîndeşte că el n-a apucat în copilăria lui aşa ceva. Dar cît de fericit e că azi a ajuns să vadă copiii satului trăind o astfel de viaţă!

Oamenii l-au ales pe Sabri delegat la Consfătuirea de la Bucureşti. Sabri, care-i cunoaşte atît de bine, va şti să spună aici gîndurile lor cele mai frumoase de recunoştinţă pentru partidul care le-a arătat calea belşugului şi a fericirii — calea gospodăriei colective.

ION BAIEŞU

Agricultura socialistă este înzestrată an de an cu un mare număr de tractoare şi maşini agricole perfecţionate, construite la noi în ţară. Pînă în 1965, numărul tractoarelor (fizice) va ajunge la circa 100.000!

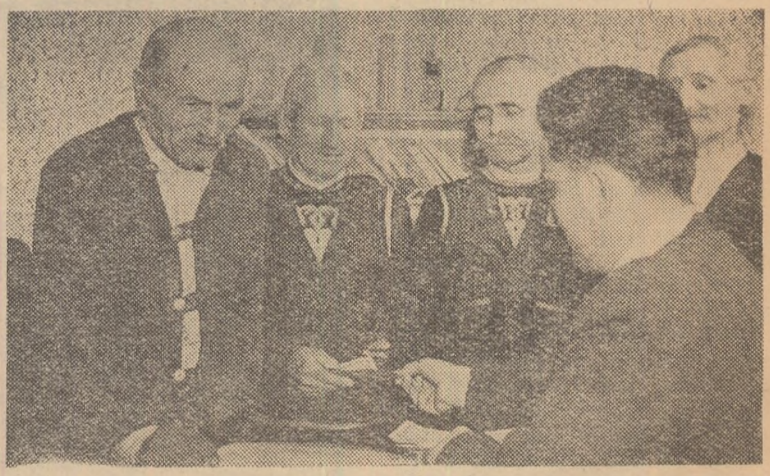
Aplicînd metode agrotehnice înaintate, colectiviştii din comuna Adunaţii Copăceni, raionul Giurgiu au obţinut în toamna aceasta bogate recolte de porumb.

O ramură mult dezvoltată în G.A.C. Băltăgeşti, regiunea Constanţa este apicultura. Colectiviştii au reuşit să obţină în jur de 20 kg miere de la fiecare stup.

Micuţul Matei are pălăriuţă nouă. Dar nu numai pentru aceasta se bucură el, ci pentru că trăieşte o copilărie fericită. De curînd, tatăl, colectivistul Matei Sieger, şi-a construit casă nouă, au un scuter de toată frumuseţea, în casă cîntă un aparat de radio modern, au aragaz, trăiesc bine, aşa cum trăiesc şi ceilalţi colectivişti din comuna Cristian, regiunea Braşov.

Gospodăria colectivă asigură bătrînilor un trai liniştit. În fotografie: colectiviştii Dumitru Spătaru, Ion Stănculeţ, Marin Petrescu şi Grigore Talos din G.A.C. Stoicăneşti, regiunea Argeş primind ajutorul de bătrîneţe.

Solii păcii

La 16 decembrie, la Casa Cetățeanului din Stockholm, s-a deschis sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

Care sînt problemele dezbătute la actuala sesiune? Așa cum s-a stabilit pe ordinea de zi propusă de secretariat și prezidiu, participanții au lucrat în patru comisii. Comisia pentru dezarmare a avut ca sarcină discutarea întregului complex de probleme: dezarmarea generală, interzicerea experiențelor nucleare, lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriile altor țări, crearea de zone denuclearizate. Comisia a doua a examinat problema germană, inclusiv problema Berlinului occidental. Cea de a treia comisie — problemele privind independența națională și apărarea păcii, iar comisia a patra — pregătirea propunerilor cu privire la sarcinile mișcării mondiale a partizanilor păcii.

Propunerile elaborate de cele patru comisii au fost prezentate spre aprobare în ședința plenară de încheiere din 19 decembrie.

John Bernal, președintele executiv al Consiliului Mondial al Păcii a prezentat un amplu raport intitulat: „Actuala situație internațională și sarcinile mișcării mondiale pentru pace".

Luînd cuvîntul la sesiune, scriitorul A. Korneiciuk a arătat că delegația sovietică sprijină chemarea ca forțele partizanilor păcii să intensifice lupta pentru dezarmarea generală și controlată, a vorbit pe larg despre importantele probleme internaționale de a căror rezolvare depind destinele păcii. A. Korneiciuk a arătat că delegația sovietică salută propunerea cuprinsă în raportul prezentat de John Bernal cu privire la convocarea unui congres mondial al partizanilor păcii în 1962.

Au mai luat cuvîntul și alți delegați, care s-au ridicat în apărarea păcii, împotriva războiului, pentru înțelegere între popoare.

Nicolae Cristea s-a născut în 1906, într-o casă sărăcăcioasă de la periferia Galațiului, în familia unui vechi sindicalist — Ivanciu Cristea, muncitor în port.

În 1926, Nicolae Cristea termină Școala de meserii din Galați și se angajează ca tinichigiu la un șantier naval. Trei ani mai tîrziu, datorită activității sale, Nicolae Cristea primește suprema cinste — titlul de membru al partidului comunist. Din ziua aceea, Nicolae Cristea își închină întreaga sa viață nobilei cauze a eliberării omului de orice exploatare.

Nicolae Cristea duce o activitate neobosită, lucrînd cu forțe înzecite în cadrul organizației P.C.R. din Capitală.

În 1936, Nicolae Cristea pleacă, printre primii comuniști romîni, să lupte pentru apărarea Republicii Spaniole de agresiunea fascistă. După înăbușirea în sînge a revoluției spaniole, comunistul Nicolae Cristea pleacă în Franța. Aci, încă din primele zile ale ocupației fasciste, el luptă neînfricat în mișcarea de partizani condusă de P.C. Francez. În octombrie 1942, Nicolae Cristea e arestat de poliția hitleristă și ucis.

Toți cei care l-au cunoscut pe Nicolae Cristea păstrează în inimi imaginea unui comunist dîrz, a unui viteaz. Oriunde a fost trimis de partid, în orice împrejurări a luptat — Nicolae Cristea a fost un oștean credincios al partidului.

Inimă de VITEAZ

Pe malurile Ebrului însîngerat

Trupele republicane spaniole și mercenarii fasciști ai lui Franco se aflau față în față. Doar Ebrul îi despărțea.

De la comandament sosise ordinul să fie cucerite pozițiile fortificate ale franchiștilor și republicanii înaintaseră deja, în cîteva puncte, adînc, în frontul fascist. Dar fasciștii porniră un foc ucigător cu artileria și aviația asupra fluviului și a celor cîteva capete de pod republicane. Plini de sine și

siguri de victoria lor, franchiștii credeau că vor izola și vor nimici repede grupele de ostași republicani din punctele înaintate. De altfel, așa s-ar fi și întîmplat: lipsite de artilerie, care să le susțină, trupele republicane ar fi pierit.

La luptele de pe Ebru participa și unitatea de artilerie comandată de Nicolae Cristea. Și în mintea comunistului încolți un plan îndrăzneț: trebuia trimisă artilerie pe celălalt mal, cu orice preț!

Îndată, Cristea și ostașii de sub comanda sa înjghebară cîteva plute, urcară pe ele piesele de artilerie și porniră să traverseze Ebrul. Cădeau obuzele ca grindina — dar tot mai aproape de mal se aflau plutele. Și pînă ce să reducă fasciștii tirul, tunurile lui Cristea și începură să verse potop de foc asupra franchiștilor.

Fapta vitejească a comandantului comunist romîn umplu de elan inimile republicanilor. Frontul fascist a fost spart.

Partizan

Hitleriștii cotropiseră Franța.

Internaționalist convins, Nicolae Cristea păși hotărît, alături de alți comuniști romîni, să lupte împreună cu partizanii francezi. Nicolae Cristea a făcut parte din conducerea primului detașament romîn care lupta alături de partizanii francezi.

. . . .

Iunie 1941. O noapte întunecoasă și călduroasă. Undeva, de-a lungul terasamentului căii ferate Cherbourg-Paris stau culcați cîțiva oameni. Sînt partizani din grupul lui Nicolae Cristea. Dintr-o clipă într-alta trebuie să treacă un tren plin cu ofițeri hitleriști, care pleacă în permisie, în Germania.

Mîinile partizanilor lucrează febril. Nici întunericul de smoală, care-i ocrotește, dar care le împiedică vederea, nu-i poate opri să aranjeze cît mai bine explozivul.

Un uruit îndepărtat, abia perceptibil, vestește că trenul cu fasciști e pe undeva, gata din clipă în clipă să sosească.

— Mai repede, tovarăși! — șoptește Cristea.

Și partizanii se mișcă mai iute. Fiecare dintre ei vede aievea figurile ofițerilor hitleriști, descompuse, figuri de ocupanți și călăi. Ei știu că în valiza fiecăruia dintre fasciști sînt lucruri jefuite de la poporul francez, lucruri furate de la cei uciși, împușcați în masă.

Gata! Acum, trenul poate să vină...

. . . .

Pufăitul locomotivei a trecut. Au trecut și primele două vagoane. Mîna sigură, încordată pe mîner declanșează. O explozie puternică și zecile de vagoane sar în aer, deraiază, se izbesc unul de altul și se fărîmă.

★

Mult timp după aceea, poliția fascistă n-a putut uita noaptea de 17—18 iunie 1941 cînd sute de ofițeri hitleriști au pierit în acțiunea întreprinsă de partizanii conduși de Nicolae Cristea.

FORȚE DE NEBIRUIT

„Nu pentru război ne creștem copiii!

Afiș de Nina Vatolina (U.R.S.S.)

„NU!" bazelor militare americane în Japonia

TOKIO. — Populația orașului Nakaminato este ferm hotărîtă să lichideze poligonul militar american situat în imediata apropiere a orașului. Recent, toți membrii adunării municipale a orașului au organizat o demonstrație de protest în fața comandamentului acestui poligon american.

Mulți dintre gazetarii burghezi își fac o impresie plăcută despre Italia, cunoscînd țara numai din plimbările cu gondola prin minunata Veneție sau cantonînd o noapte la cele mai moderne hoteluri... Și pe omul simplu italian au pretenția că-l cunosc. Ei cred că simplul fapt de a veni în contact cu gondolierul — foarte adesea un băiat spilcuit, care cîntă frumos și arborează un permanent zîmbet de serviciu — este de ajuns pentru a cunoaște poporul italian... Iată de ce mulți dintre occidentali se arată surprinși citind în ziare vești despre amploarea luptelor populare, despre zecile și zecile de greve ale muncitorilor, funcționarilor și lucrătorilor agricoli italieni.

De curînd, unele ziare italiene au relatat cu lux de amănunte cum trăiesc muncitorii agricoli într-una din cele mai pitorești regiuni ale Italiei — Campagna. S-au publicat și fotografii. Noi o reproducem pe aceasta de față, sub care ziarul a înserat titlul „La miseria" (Mizeria). Ea reprezintă un băiețel îmbrăcat în zdrențe, încălțat într-o pereche de saboți de lemn, cu fața palidă și trupul puținel. Băiatul manevrează cîte 10 ore pe zi o roată

„LA MISERIA"

rudimentară pentru răsucit frînghii din cînepă. El nu s-a sculat sătul de la masă niciodată, el n-a mers încă la școală și nici nu va merge. În satul Frattamaggiore, în care locuiește el (ca, de altfel, în toată Italia) a nu merge la școală este un fapt obișnuit. Guvernul nu alocă fonduri pentru învățămînt, ci pentru cheltuieli militare. Lipsa de școli din Italia e de domeniul recordurilor!

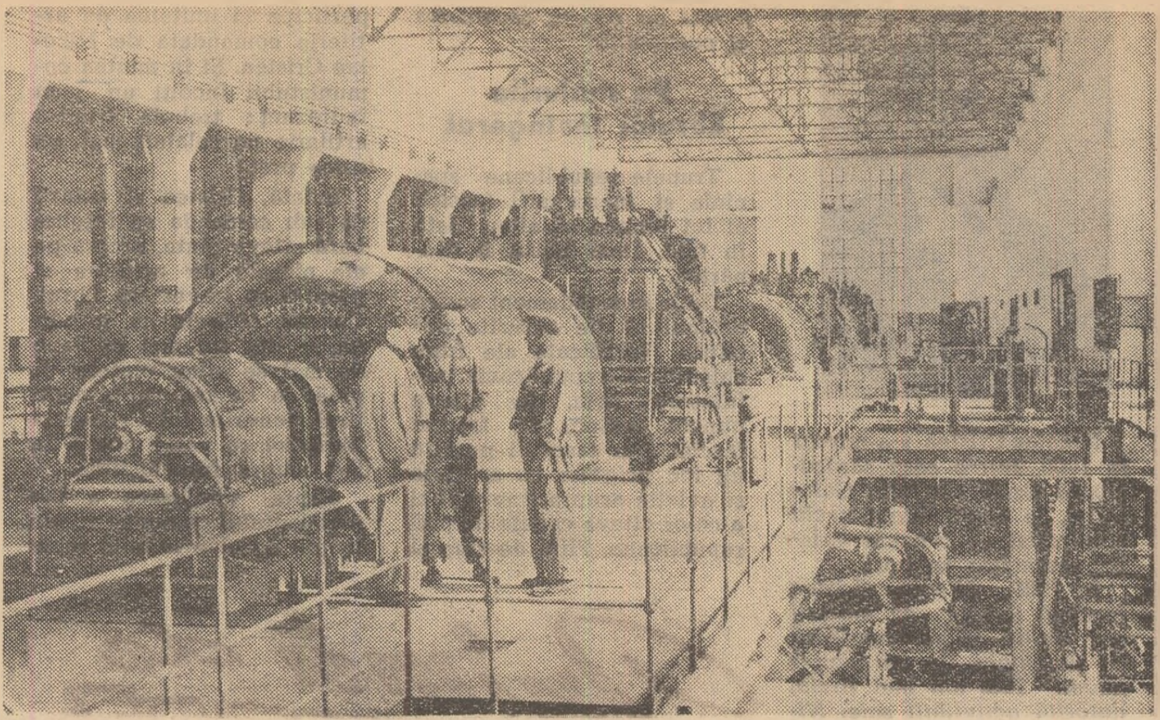
Și, de altfel, chiar de ar putea merge la școală, băiețelul acesta n-ar fi lăsat de părinți. Ca în atîtea sute și mii de familii italiene, copiii sînt obligați de condițiile vitrege de viață, de exploatarea cîinoasă la care le sînt supuși părinții să muncească și să-și cîștige de mici existența.

Ziarul italian, după care reproducem fotografia și-a intitulat deosebit de sugestiv reportajul „La miseria". Într-adevăr poporul italian, clasa muncitoare și țărănimea săracită de acolo se zbat într-o neagră mizerie.

Iată de ce lupta poporul italian, iată de ce face clasa muncitoare greve.

ȘT. Z.

CONSTRUIT ÎN ANII REPUBLICII

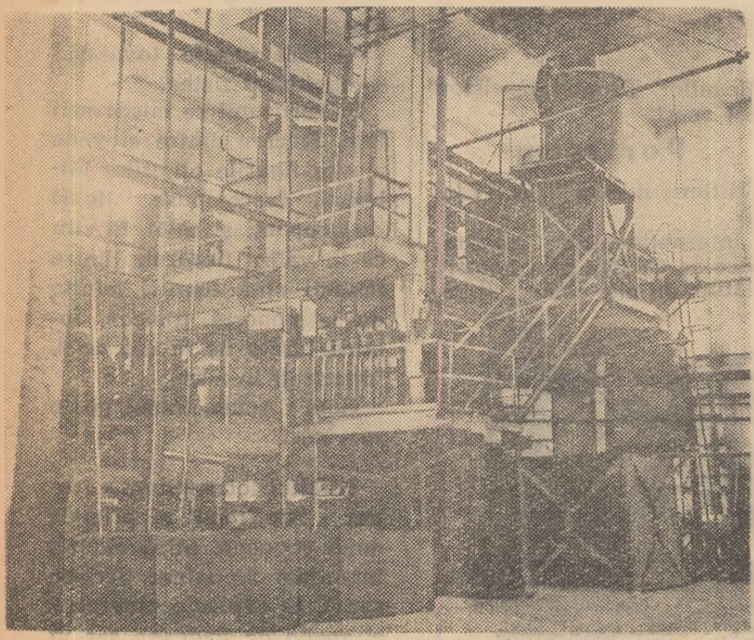

Printre centralele electrice ridicate în anii republicii se află și puternica termocentrală de la Filipeștii de pădure.

În fotografie, un aspect al interiorului termocentralei.

★

Printre zecile de întreprinderi create în anii republicii noastre populare se numără și Fabrica de bicromat de sodiu din cadrul Combinatului „Karl Marx"-Tîrnăveni. Această fabrică — una din cele mai moderne din țară! — produce materia primă necesară prelucrării pieilor în tăbăcărie, fabricării unor vopsele speciale etc.

Care-i rezultatul?

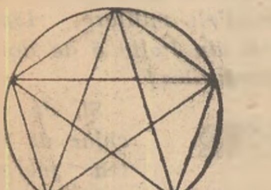
Problema nr. 1.

Pe luciul apei unui lac a apărut o frunzuliță de nufăr abia vizibilă cu ochiul liber. Hrănită abundent de tulpina ce o poartă, ea se dezvoltă dublîndu-și zilnic suprafața, astfel că după 30 de zile ea acoperă întreg lacul.

După cîte zile frunza de nufăr acoperă numai jumătate din suprafața lacului?

Problema nr. 2

Desenați dintr-o singură trăsătură aceste două pentagoane inscrise într-un cerc.

Problema nr. 3

Completați căsuțele goale cu numere de la 1 la 12 astfel ca pe verticală și orizontală suma adunării să fie 34.

		16	
	15		
			14
13			

REZULTATUL LA PROBLEMA PUBLICATA ÎN NR. **49**: Peștele costă 16 lei.

Meșterică vă sfătuiește

Costume și măști pentru carnaval

Veveriță: *bluză și pantalon, capișon cu urechi mici, ascuțite, mănuși și papuci, toate din pînză maron-roșcat. Coada se lucrează din 2 sîrme împletite cu smocuri de vată sau lînă vopsite maron-roșcat.*

Licurici: *bluză și pantalon (eventual dintr-o bucată), căciuliță cu 2 antene din sîrmă îmbrăcate în pînză iar pe spate aripioare făcute din sîrmă și celofan. În mînă o baterie cu un bec ascunse într-un felinar de carton.*

Ciupercuță: *bluză și pantalon scurt, alb. Pălărie mare, roșie cu buline albe.*

Pitic: *haină, pantaloni lungi roșii, pantofi la care se lipesc vîrfuri de carton lungi, ascuțite, cu ciucuri, fes lung cu ciucuri, ochelari din sîrmă, barbă albă lungă, nas de carton.*

Mască cu franjuri: *schema vă spune cum se face. Material: carton, pînză sau mușama. Principalul este ca deschizătura pentru ochi să fie făcută după măsura celui ce o poartă.*

Mască cu nas în relief: *uitați-vă atenți la desen. Nasul este o prismă cu baza un triunghi ascuțit. Pentru rezistență, nasul se introduce din interior spre exterior și se lipește pe dinăuntru. Mustățile, barba, sprîncenele se fac din vată. În vîrful nasului puteți pune un bec, alimentat de la o baterie purtată în buzunar.*

Jucării din cristale: *conturul diferitelor podoabe ca păsărele, fluturi, țurțuri de gheață, fulgi, steluțe, spirale, se pot face din sîrmă de sonerie, desizolată. Nervurile, legăturile interioare se fac din sîrmă mai subțire (liță). Cufundați aceste obiecte într-o soluție saturată de acizi de aluminiu — potasiu. După 2-3 zile podoabele făcute de voi vor străluci în culoare liliachie. Dacă în soluția de acizi veți pune coloranți de anilină, podoabele vor fi viu colorate.*

MEȘTERICA

NOUTĂȚI DIN R.P.R.

Se știe că pe fundul vapoarelor maritime cochiliile de scoici formează o „barbă" calcaroasă care atinge greutăți de zeci și chiar sute de tone.

În trecut, la Șantierele navale Constanța, curățirea acestei cruste de scoici se făcea printr-o operație manuală, cu ciocane și cerea un timp foarte îndelungat: un metru pătrat abia se curăța în 3 ore și jumătate.

În prezent, cu ajutorul unor aparate speciale construite pe acest șantier, rugina, scoicile și vopseaua veche se îndepărtează printr-un șuvoi de apă cu nisip, aruncat cu mare presiune asupra corpului vasului. Prin acest procedeu un m.p. se curăță în numai 10 minute, mult mai bine și de 4 ori mai ieftin.

★

De curînd în orașele Reșița, Tg. Mureș și Mediaș au intrat în funcțiune 3 noi fabrici de produse lactate. Aceste unități ale industriei alimentare sînt înzestrate cu utilaje dintre cele mai moderne. Alte 5 asemenea fabrici se află în curs de construire în orașele Baia Mare, Turda, Călărași, Constanța și Brașov.

★

La Boldești s-a terminat luna aceasta forajul primei sonde săpate cu electroburul. Această metodă de lucru a fost introdusă după experiența petroliștilor sovietici, cu ajutorul unor agregate primite din Uniunea Sovietică. Forajul cu această turbină electrică s-a dovedit deosebit de avantajos, obținîndu-se o viteză de avansare de cîteva ori mai mare decît la forajul cu masa rotativă.

★

La concursurile Expoziției internaționale horticole de la Erfurt — 1961, țara noastră s-a bucurat de mari succese. Pentru bogăția și calitatea legumelor și fructelor expuse, țara noastră a primit premiul de onoare al expoziției iar Gospodăria de stat Plavia din regiunea Ploiești a primit, pentru tomatele de seră, Premiul de onoare cu Medalia de aur.

Scrisori sosite în cadrul concursului

„Pentru cea mai bună corespondență"

Un pas spre viitor

Azi la Dorna Arin

In partea de sud a orașului Vatra Dornei se află una din cele mai pitorești localități — Dorna Arin. De o parte se înalță semeț Virful Pietrosul, ce-și arată crestele minunate, iar de alta — Giumalăul. La poalele lor curge limpede Bistrița — vechiul lăcaș al plutelor și ale cărei ape alimentează, acum, uriașa hidrocentrală a Bicazului. Cît de minunat este și acest colțișor al patriei noastre. In regimul burghezo-moșieresc, exploatatorii nici nu se gîndeau că aici, în creerul munților, există oameni care trebuie să trăiască. De aceea, comuna noastră ca și toate celelalte era ținută în întuneric și sărăcie. Copiii nu puteau merge la școală pentru că n-aveau haine și cărți. De altfel în sat nu era școală. Trebuia să te lupți cu viscolul, pădurea, țancurile și dealul ce desparte satele, ca să ajungi la școală.

Dar acele vremuri au trecut de mult.

Regimul de democrație populară ne-a făurit o viață frumoasă, un viitor luminos. Avem școală nouă, cu clase luminoase și călduroase.

Pe unul din dealurile satului se află o clădire mare, mai frumoasă decît toate celelalte. E clădirea căminului cultural. Aici, în fiecare duminică se adună sătenii și asistă la frumoase programe artistice. La cinematograful care funcționează într-una din sălile căminului cultural avem operator calificat, un tînăr din comună. Avem și o bibliotecă cu sute de volume.

O altă realizare a regimului democrat popular este și fabrica de lapte praf din comună. Aici, lucrează și mulți dintre părinții noștri. Mașinile perfecționate le ușurează mult munca.

Stîncile ascuțite ce se întindeau pînă aproape de albia Bistriței au fost sfărîmate, iar în locul lor muncitorii construiesc o frumoasă șosea națională. Așa arată Dorna Arin astăzi. Și pentru toate realizările de pînă acum, noi mulțumim din inimă părintelui nostru, Partidului Muncitoresc Romîn.

VALICA PETRU
Școala de 4 ani, comuna Dorna Arin, raionul Vatra Dornei

O mare sărbătoare

Pionierii și școlarii din comuna Babu, raionul Gilort, au trăit zilele acestea o mare bucurie alături de părinții lor. A fost inaugurată Gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului". In ziua inaugurării, un grup de pionieri din școala noastră a participat la adunarea festivă și a transmis noilor colectiviști un cald salut pionieresc din partea noastră. De asemenea, i-au felicitat pe săteni pentru hotărîrea luată.

După aceea, echipa artistică a unității a prezentat un frumos program artistic cu cîntece și poezii despre partid și patrie, precum și cu sălțărețe dansuri populare.

BERCA VASILE
Școala de 7 ani, comuna Babu, raionul Gilort

In sala mare, frumos împodobită se adunaseră peste 250 de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad. Florile, mulțimea, înfățișarea copiilor, îți destăinuiau un moment sărbătoresc. Intr-adevăr, pionierii participau la adunarea intitulată „Să ne alegem o meserie".

De data aceasta, cei din clasele a VII-a erau de nerecunoscut. Fiecare aștepta cu emoție să se ridice și, în fața unui montator fruntaș, a unui sudor, a unui inginer constructor, a unui medic și a unui actor, să-și spună gîndul lui de viitor. De altfel, planuri de viitor își făcuseră ei, nu-i vorbă, fiecare își alesese o profesie însă, mai erau unii care susțineau că „să te faci mecanic, e cel mai grozav lucru", că „e meseria cea mai frumoasă, cea mai folositoare". Alții spuneau: „să construiești, să înalți clădiri este cea mai minunată muncă" deci, „cel mai bun lucru este să devenim constructori".

— Eu vreau să devin mecanic, spune pionierul Onofrei Viorel, sînt nerăbdător să mă înscriu la școala profesională a fabricii de rulmenți din oraș, să învăț cea mai frumoasă meserie...

— Eu voi deveni constructor, își împărtăși dorința pioniera Munteanu Irina, sînt sigură că profesia aceasta este cea mai interesantă, cea mai folositoare...

După ei a vorbit și Ciucă Doina care vrea să devină agronom și mulți alții.

Impreună cu invitații adunării — muncitori, tehnicieni— pionierii au stat de vorbă despre dorința lor de a munci, de a ajuta la înfrumusețarea patriei. Ei s-au convins că fiecare meserie are frumusețea ei, că toate sînt la fel de folositoare patriei.

La sfîrșitul adunării, pionierii din clasele mai mici îi priveau pe cei dintr-a VII-a cu admirație. Parcă erau cu mult mai mari decît ei; cu adunarea aceasta pionierii dintr-a VII-a au făcut încă un pas spre viitor.

(După corespondența pionierei Gălățeanu Rodica, Școala de 7 ani nr. 1, Bîrlad))

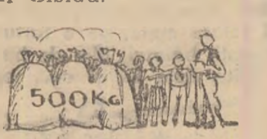

In cinstea zilei Republicii

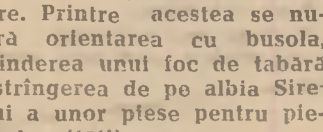
LA CONCURSUL „Cel mai bun recitator, cel mai bun cîntăreț și cel mai bun dansator" care s-a desfășurat în unitatea Școlii de 7 ani nr. 100 din București, s-au clasat pe primele locuri pionierele Tache Lucia, Dincă Mioara și Chiriac Anca.

500 KG DE SEMINȚE FORESTIERE au predat în ascele zile Ocolului silvic, pionierii și școlarii din comuna Cătina, raionul Cislău.

IN EXCURSIA pe care au făcut-o nu de mult, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Vulturu, raionul Focșani, au învățat multe lucruri folositoare. Printre acestea se numără orientarea cu busola, aprinderea unui foc de tabără și strîngerea de pe albia Siretului a unor pietre pentru pietrarul unității.

CAMINUL CULTURAL din comuna Tansa, raionul Negrești a fost nu de mult renovat. La curățenia ce s-a făcut după renovare au participat și pionierii. Printre cei care au lucrat cel mai bine se află și Popa Constantin, Sterea Costică, Carp Alecu și Popa Elena.

SPORT

Sportul în vacanță

Acum, în zilele premergătoare vacanței de iarnă am stat de vorbă cu Codrea Nicolae, președintele unității, pasionat handbalist și... schior.

Programul nostru de activități pentru vacanță — ne spune Codrea Nicolae — cuprinde foarte multe activități sportive, toate însă se vor desfășura în cadrul „Spartachiadei unității" care va începe la 24 decembrie și se va încheia la 8 ianuarie. In cadrul spartachiadei, este prevăzut un concurs de handbal redus, un concurs de șah și unul de gimnastică. In afară de acestea, tradiționalele concursuri de schi și săniuș.

— In holul școlii am văzut un panou foarte frumos în care se vorbește despre o excursie în munții Făgăraș...

— Da, în primele zile de vacanță vom porni în drumeție. Mai precis, într-un marș pionieresc. Acest marș va fi un bun prilej pentru îndeplinirea unei noi condiții pentru obținerea steluței roșii.

— Cît va dura acest marș?

— Două sau trei zile. Dar ceea ce este mai interesant este că el se va desfășura sub forma unui joc de orientare în care vom semnaliza cu fanioane. Vom admira multe din frumusețile munților Făgărași: Cascada și Lacul Bilea, Lacul Capra, Lacul Călțun... Dar am ceva de menționat: în acest marș pionieresc vor merge numai pionierii care au obținut rezultate foarte bune la învățătură, pe trimestrul I.

Cele aflate ne îndreptățesc să credem că și în această vacanță pionierii de la Școala de 7 ani din orașul Victoria vor petrece minunat.

R. POPA

Cum a căzut zăpada, am și început săniușul! Deocamdată, sînt un fel de... antrenamente în vederea vacanței, cînd vom asista la diferite concursuri. Cine va ieși pe primul loc?

ȘTIRI SPORTIVE

● De curînd, campioanele mondiale Geta Pitică și Maria Alexandru au repurtat o nouă victorie. Participînd la campionatele internaționale de tenis de masă ale R. P. Polone, ele au cucerit primul loc în proba de dublu femei iar Geta Pitică, împreună cu cehoslovacul Polakovic, a cîștigat și titlul de campioni internaționali ai R. P. Polone, la dublu mixt.

● Echipa feminină de baschet Rapid-București a debutat cu o victorie în cea de-a IV-a ediție a Cupei Campionilor Europeni la baschet. Jucînd în R. D. Germană cu echipa Chemie Halle, rapidistele noastre au cucerit un frumos succes, învingînd echipa gazdă la o diferență de 15 coșuri (goluri). Rezultatul acestui prim meci a fost 66—51.

● In orașul Santa Clara din Cuba, s-a desfășurat un cros organizat de Institutul Național de sport. Startul acestui cros a fost dat de cunoscutul atlet cehoslovac Emil Zatopek. Cîștigătorul crosului a fost cubanezul Diaz care a parcurs 11 km în 35'35".

● La conferința Clubului sportiv C.C.A. ținută în luna noiembrie s-a hotărît ca, în viitor, clubul sportiv al militarilor să se numească „Steaua".

● In aceste zile, echipa de fotbal Petrolul se află într-un turneu în Indonezia și R. D. Vietnam. In cele două țări, fotbaliștii ploieșteni vor susține 8 meciuri.

16 recorduri R. P. R. într-un singur an

Eroina reportajului nostru învață în clasa a IX-a E la Școala medie „Ion Neculce" din Capitală. O cheamă Cristina Balaban. Cu un an în urmă mai purta cravata roșie de pionier. Acum, Cristina este utemistă. La școală, în catalog, în dreptul numelui ei n-ai să întîlnești note mai mici de 9 și 10. O interesează deopotrivă matematica, romîna, fizica, zoologia, istoria... Deși o pasionează foarte mult sportul, niciodată n-ai s-o vezi ridicîndu-se de la masa ei pînă nu și-a terminat toate lecțiile. Majoritatea timpului liber, Cristina și-l petrece la bazinul de înot: astăvară — la Ștrandul Tineretului, iar acum — la bazinul acoperit de la Floreasca. Deși a învățat tainele înotului cu 3 ani în urmă, numele ei a ajuns astăzi cunoscut nu numai în țara noastră, ci și în străinătate. Nici o altă fată la 15 ani ai săi nu a reușit ca într-un singur an să doboare 16 recorduri republicane la natație. Cristina însă, după nenumărate luni de antrenamente, în care niciodată nu a ieșit din cuvîntul antrenorului ei, Carol Korcek a reușit ca în vara acestui an să corecteze la diferite probe și stiluri de înot de 16 ori recordurile R.P.R.

Cristina Balaban este hotărîtă ca în anul 1962 performanțele ei să fie mult superioare celor din acest an. Pentru aceasta, lupta cu secundele, cu îmbunătățirea stilului de înot continuă chiar de pe acum la bazinul acoperit de la Floreasca.

PLUGUȘORUL

I

Aho, aho, copii și frați,
Stați puțin și ascultați
C-am pornit-o cu tot zorul
Să urăm cu plugușorul,
Nu c-un bici și cu-o talangă
Cum plecă pe vremuri Creangă,
Ci dă roată peste plai
Plugușor cu zeci de cai,
Nazdrăvani de cai-putere,
Noua satului avere!
Mînați, măi!
Hai, hăi!

II

Trageți brazda mai departe,
După datini, după carte,
Pentru harnicii școlari,
Silitori, cu note mari,
Să ne-audă urătura,
Să rodească-nvățătura
Și la orișice materii
„Zecii", revărsați puzderii,
Să stîrpească de pe-aici
Buruiana notei mici!
Ia pocniți din bice, măi!
Hai, hăi!

III

Și urăm din suflet iar
Pentru cei ce-au... colectat
Plugul vechi și demodat,
Pentru micii pionieri
Care-adună munți de fier
Și cinstesc și de-astă dată
Înfocata lor cravată!
Mînați, măi!
Hai, hăi!

IV

Trageți plugușoru-n brazdă
Că ni-i bucuria gazdă,
Și urați cum se cuvine
Pentru zilele senine,
Pentru cel ce ne trimite
Cărți de școală gratuite,
Pentru cei care lucrară
Zi de vară
Pînă-n seară
Și făcură mii de clase
Spațioase,
Luminoase,
Unde azi copiii-nvață
Cum să răsădească-n viață
A partidului povață!
Dați-i înainte, măi!
Hai, hăi!

V

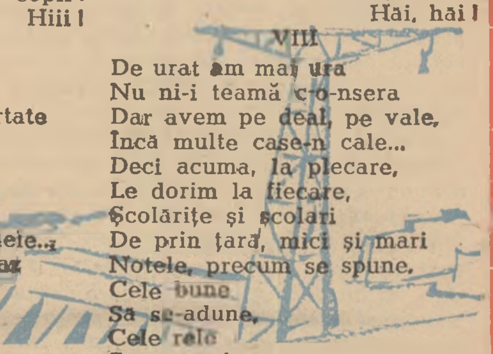
Să urăm s-audă țara,
Ca-n cetatea Hunedoara
Și în Reșița, dau bice
Feți cu brațele voinice
Care luptă la un loc
Cu balaurii de foc
Și din încleștarea lor
Iese-oțelul lucitor,
Pîinea industriei, care
Se transformă în motoare,
În autobuze noi
Care azi se fac la noi,
În combine și tractoare,
În turbine și vapoare
Ce duc vestea țării noastre
Pînă-n zările albastre.
Chiuiți frumos, copii!
Hiii!

VI

Chiuiți și dați bătaie
Și sunați din acioaie,
C-am văzut în drum fîrtate
Frumusețe de palate
Ce prin toată țara sînt
Ca ivite din pămînt.
Și se avîntă către stele
Zi de zi, mai multe schele...
Și-am văzut cum la Bicaz
S-a pus Bistriței zăgaz
Și-acum nărăvașul rîu
Spumegă, ținut în frîu,
Să ne deie, măi fîrtați,
Herghelii de kilowați,
Ca să scapere prin case
Mii de stele luminoase.
Ia pocniți din bice, măi!
Hai, hăi!

VII

Trageți, fraților, buhaiul
Să pornim cu tot alaiul
Și să ne oprim din drum
La o colectivă — acum.
Pe pămîntul înfrățit
Grîul falnic a rodit
Și-a crescut belșugu-n stivă
În hambar la colectivă.
În saivane și pătule
Vitele stăteau sătule
Că aveau de rumegat
Tot porumbu-nsilozat.
Și-acum vacile de lapte
Numai una dă cît șapte
Iar grăsunii —
Dolofani și mîncăcioși
Erau rumeni și frumoși
Tocmai buni de caltaboși.
Mînați, măi!
Hai, hăi!

VIII

De urat am mai ura
Nu ni-i teamă c-o-nsera
Dar avem pe deal, pe vale,
Încă multe case-n cale...
Deci acuma, la plecare,
Le dorim la fiecare,
Școlărițe și școlari
De prin țară, mici și mari
Notele, precum se spune.
Cele bune
Să se-adune,
Cele rele
Să se spele
Ca să nu mai știm de ele
...La anul și la mulți ani!

Răvașe buclucașe

PREZENTARE

E-un obicei de mult rămas,
Ca-n Anul Nou, în primul ceas,
S-așezi pe masă, triumfală,
Plăcinta tradițională
În care stau, ca țincii-n fașe,
Mult așteptatele răvașe...
Deci, dragi copii, să încercați
Plăcinta noastră s-o gustați
Și căutați, dar cu răbdare,
Răvașul pentru fiecare...

UNUIA CU NASUL PE SUS

A mai trecut un an, iar tu
Ai mai crescut puțin, firește,
Deci și năsucul tău acu'
...S-a mai urcat cu două degete!

UNUI SOMNOROS

Ai lăsat plăcinte dulci
Și friptură de curcan,
Și-ai dat fuga să te culci
...Ca să poți dormi un an!

MOȘ GERILĂ ȘUGUBĂȚUL

Muzica: VASILE TIMIȘ

Versuri: IGOR BLOCK

Cor:

În strai tivit cu promoroacă,
Zîmbind voios pe sub mustăți,
Zorit sosește Moș Gerilă,
Cu sacul lui de bunătăți.

Refren (cor):

Moș Gerilă, Moș Gerilă,
Bucuroși sîntem nespus!
Spune, spune, Moș Gerilă,
Ce cadouri ne-ai adus?

Solo bas

V-am adus, ca-ntotdeauna,
Dragii moșului copii,
Cărți din cele mai frumoase,
Fel de fel de jucării.

Refren (cor)

Solo bas:

Și-am adus de data asta,
Căci așa am chibzuit,
Pentru unii „mai aparte"
Cîte-un dar „deosebit"

Refren (cor)

Solo bas:

Sfert-de-ceas Întîrziatu,
Veșnic urma tuturor,
Ți-a adus matale moșul
Un... cocoș deșteptător.

Refren (cor)

Solo bas:

Ochi-de-uliu-Copiescu,
Cum te știu cam năzdrăvan
Anul ăsta, măi băiete,
Ți-am adus un paravan.

Refren (cor)

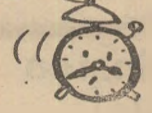
Cor:

Și pleacă moșul mai departe,
În fiece oraș și sat,
Să-mpartă daruri minunate
La cei cuminți cu-adevărat.

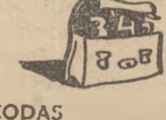
UNUI BĂTĂUȘ

Toți, cu ochii pe cadran,
Tac și-ascultă noul an
Glăsuiește numai Nae:
— I-auzi, bre, ce mai... bătaie!

UNUIA CARE ÎNTÎRZIE

Vine Anul Nou, senin,
C-așa-i el mereu,
Totuși... să mai stea puțin
Ca să vin și eu!

UNUI CODAȘ

Demonstră din plin la masă
Faptul cel de căpătîi
Dacă-i cel din urmă-n clasă
...La plăcinte-i cel dintîi!

UNUI BOTANIST AMATOR

Cînd văzu pe masă, așadar,
O salată mare, pe o farfurie,
A rostit băiatul, plin de bucurie,
— Uite, ăsta zic și eu... ierbar!

UNUIA CERTAT CU IGIENA

Fiindcă printre alte cele,
Apa — zice — costă bani,
Și-a propus ca să se spele
...La anul și la mulți ani!

UNUI FRICOS

El se laudă ades:
— Nu am teamă de nimica!
(Asta, bineînțeles,
Dacă-i lîngă el... mămica!)

UNUI LĂUDĂROS

Anul Nou? O fi cum zici,
Dar, te rog, ascultă ici:
Mă cunosc cu el, să știi,
...De pe cînd eram copii!

UNUI FOTOGRAF AMATOR

Tot înfulecînd, poznașul,
Mi-a spus, foarte academic:
— Să vedeți, caut răvașul
Care e mai... fotogenic!

UNUI MÎNCĂCIOS

Astăzi știe fiecare
Teoria lui Costică:
E răvașul mult prea mare
...Și plăcinta mult prea mică!

De spus în jurul mesei

DESPRE DARURI...

— Ce ți-a adus Moș Gerilă?
— Niște cărți.
— Mie o trotinetă.
— Mie o bicicletă.
— Mie niște mănuși de box.
— Să te faci boxer?
— Nu. Să nu mai pot băga degetul în gură!

EXEMPLU

Gigel: Ionel este cel mai grozav exemplu de curățenie.

Nicu: De ce?

Gigel: E-n stare să-și păstreze prosopul curat... un an de zile!

EXPLICAȚIE

Tata: Nicușor, ai putea să-mi explici de ce la sfîrșitul anului zilele sînt mai scurte?

Nicușor: E foarte simplu.

Tata: De ce?

Nicușor: Ca să vină mai repede... Moș Gerilă!

„VINOVATUL"

Tata: Gigel, azi ai luat din nou o notă proastă.

Gigel: Da...

Tata: De ce?

Gigel: Din cauza tovarășului profesor.

Tata: Cum așa?

Gigel: Mă ascultă și cînd nu învăț!

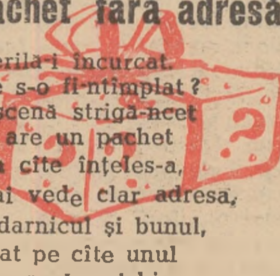
ÎNTREBĂRI „INDISCRETE"

Ionel: Taticule, ce este aceea o întrebare indiscretă?

Tata: O întrebare la care nu poți răspunde.

Ionel: Așa? În cazul acesta mi se pun la școală foarte des întrebări indiscrete!

Un pachet fără adresă

Moș Gerilă-i încurcat.
Oare ce s-o fi-ntîmplat?
De pe scenă strigă-ncet
Că mai are un pachet
Dar, din cîte înțeles-a,
Nu-i mai vede clar adresa,
Moșul, darnicul și bunul,
A chemat pe cîte unul
Să citească el mai bine
Dacă nu i se cuvine.
Dar copiii-l pun la loc,
Parcă s-ar feri de foc.
Vreți secretul? Să vi-l spui:
Drept adresă scrie „CUI
VA RAMÎNE CORIGENT".
(Dacă e, cumva, prezent!)
Moș Gerilă, bucuros,
Își ia darul de pe jos
Și plecînd le zice:
— Lasă
Poate-o fi la altă clasă!

Pagină realizată de STELIAN FILIP și ION RUȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.